

La Comarca davant la realitat Catalana

Congrés Diputats

% de vots obtinguts	Agramunt i Comarca	Catalunya (*)
Unió Centre i Democràcia Cristiana	15'82	4'15
Pacte Democràtic per Catalunya	23'74	16'76
Socialistes de Catalunya	12'58	28'08
Esquerra de Catalunya	13'40	3'66
Partit Socialista Unificat Catalunya	5'19	16'64
Convivència Catalana - Alianza Pop.	4'16	2'44
Unió del Centre Democràtic	23'85	16'79
Reforma Social Catalana	0'73	—
Candidatura Treballadors Lleida	0'53	—

SENAT

(Coalicions que han obtingut escons)

Agramunt i Comarca	Catalunya
Coalició Electoral Entesa dels Catalans	id.
Coalició Electoral Democràcia i Catalunya	id.

Nom dels Senadors elegits per Lleida:

En Rosend Audet i Puncernau
En Josep Ball i Armengol
En Felip Soler i Sabaris
Na Maria Rúbies i Garrofé

(*) dades provisionals

Director: Alcalde Sr. Ricard Vicens

Sub-director: Jaume Cuñat Mata

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)

Impremta G. Vicens - Gulmerà, 15

Agramunt

Redacció i Administració

Carrer la Plaça, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 150 ptes.

Estranger 180 ptes.

Número solt 15 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat:

Una pàgina 1200 ptes.

1/2 » 600 »

1/4 » 300 »

1/8 » 150 »

Per a subscripcions i anuncis poden

dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79

o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81

Jaume Cots - Tel. 39 01 32

METGES:

El servei «Metge de Guàrdia» de la Comarca, per als dies festius i caps de setmana, està constituït a càrrec dels següents doctors:

Dr. JOSEP GAYA FREIXES

Telèfon 530776 — Les Pallargues

Dr. JAUME RUFACH TURRIELLA

Telèfon 390222 — Preixens

Dr. JOAQUIM FELIP BRUFÀU

Telèfon 390154 — Agramunt

Dr. MIQUEL SUAREZ OTERO

Telèfon 390635 — Agramunt

CREU ROJA:

CREU ROJA I SERVEI D'AMBULANCIA

Telèfon 390013 - Guàrdia Civil Agramunt

FARMÀCIES:

Sr. ANGEL MAS GRAU

Telèfon 390133 — Agramunt

Sr. GUILLEM VILADOT PUIG

Telèfon 390087 — Agramunt

Als domicilis dels metges i a les farmàcies, hi ha un cartell indicant, cada festa, el metge de torn.

CONSELL ASSESSOR DEL COL·LEGI NACIONAL

Amb el desig d'intensificar les relacions del col·legi amb la comunitat per a que els pares dels alumnes puguin tenir una representativitat al Centre, s'ha procedit a la formació d'un Consell Assessor format per la seva directora, tres personalitats de la localitat, tres pares de família i la Secretària del Claustre de Professors.

Aquest Consell el componen les següents persones:

Sra. Júlia Altés Costa	President
Rvd. Francesc Sabaté Mir	
Sr. Ricard Vicens Borges	
Sr. Joan Masip Perella	
Sra. Josefina Verni de Creus	
Sra. M. ^a Carme Escolà de Castellà	
Srta. Elena Galo Pueyo	Secretària

El motiu d'aquesta reunió va ésser declarar creat el mateix i donar a conèixer als seus membres les funcions que deuen realitzar que consistiran principalment en aconsellar al Director sobre les relacions del Centre amb la Comunitat.

La Sra. Júlia Altés va agrair als diversos components l'acceptació del càrrec, que suposarà una millor actuació del Col·legi en les seves funcions educatives que pertanyen a tots.

Reunió al Col·legi Nacional (Secció Institut) dels pares d'almunes de 8è Nivell d'E. G. B.

Amb la finalitat d'informar els pares dels alumnes de vuitè sobre les possibilitats dels seus fills en acabar l'E.G.B., amb l'objecte que siguin capaços d'orientar-los en la seva elecció i per a continuar estudis, es convocà una reunió el passat dia 16, assistint a la mateixa un elevat percentatge de pares, interessats tots pel tema.

En l'esmentada reunió, la Directora i els professors de vuitè van debatre sobre la diferent titulació obtinguda en acabar vuitè i els camins a elegir segons el seu títol i els seus interessos. Es parlà de l'excursió de final de curs, que per la seva duració i recorregut avivà l'interès dels assistents.

COSES DE LA PARROQUIA

REUNIONS I CONFERENCIES. - El dia 3 de maig a les deu del vespre, es celebrà una reunió al Foment Parroquial per a parlar sobre la Capella del Sió, que està en runes des de la passada guerra civil. L'objecte fou pulsar l'opinió dels feligresos sobre la seva reconstrucció i la manera de portar-la a terme. S'arribà a l'acord, entre els 40 assistents, de reconstruir-la sota un projecte de l'arquitecte municipal, amb la idea de poder-la inaugurar l'any 1978 o sigui en el tercer centenari de la seva construcció.

Durant el mes de maig ha seguit donant-se el curs de preparació per al matrimoni, dedicat a les parelles que pensen casar-se dintre un any, finalitzant el curs el dia 21 del mateix mes.

El dia 12 es féu una trobada amb els pares dels nens que havien de fer la primera comunió, per tal de preparar dignament tan assenyallada diada.

ROMERIES I EXCURSIONS. - Està projectada una Romeria a Lurdes per als dies del 23 al 27 de juny. Aquesta Romeria es fa conjuntament amb les Diòcesis de Solsona i Vic. Molts joves i noies hi aniran com a portadors de lliteres i infermeres per ajudar els malalts.

Anunciada i promoguda per la Parròquia, fou l'excursió que es celebrà el 23 de maig cap al Santuari Nacional de Mariazel a Hongria, visitant també en aquest viatge, el Tirol, Insbruc, Zalsburg, Munich, Venècia, Turín, Milà i Niça, el preu fou de 25.000 pessetes pel viatge, i per persona. Llàstima que tan importants despeses no es puguin aconseguir per a fins més humanitaris.

Com ja és costum, es prepara una excursió a Montserrat, dedicada als petits que aquest any fan la Primera Comunió.

FESTIVITATS. - El dia 15, festa de Sant Isidre, es dedicà la Missa de 12, recordant el Patró dels llauradors i ramaders.

Seixanta infants, nens i nenes, reberen per primera vegada Jesús Eucaristia el 22 de maig. Aquesta festa fou traslladada a aquest diumenge per haver-se suprimit la del dia de l'Ascensió, en la qual habitualment es celebrava.

UNA DE MUSICA

El llenguatge de la música en el segle XX amb la seva pluralitat de tendències i manifestacions, fan ben difícil de veure globalment una panoràmica completa. Però, sens dubte, el que la fa més característica és l'ATONALITAT.

Si fem un repàs endarrera podem observar que la música clàssica que co-neixem i que arribem a estimar té de 60 a 250 anys. Si observem aquest període és el que correspon al desenvolupament de l'harmonia tonal, que es basa en l'equilibri intern dels sons. Equilibri que s'anomena tonalitat i que consisteix en la situació privilegiada del so que pren el nom de tònica i que governa tots els altres.

A finals del segle XIX i principis del XX l'expressió romàntica va conduir a una hipertensió dels valors subjectius, la confiança i la intimitat van prendre un paper important, i per tant, una nova panoràmica acapara tots els camins i es fa notar.

Musicalment el fet més característic en aquest segle, com abans apuntava és, sens dubte, l'ATONALITAT. Una música que a principis de segle va ser realment revolucionària i que, com tots els fets autènticament renovadors, va costar molt d'imposar-se.

Es una música penjada, sempre en suspens, ingràvida i fluctuant. Fugir, doncs, de la tonalitat, de l'estament segur és, efectivament, una gran aventura. Es entrar en un món purament experimental, on el risc i la divagació és constant i on, fora dels camins traçats, tot és per descobrir. Aleshores els substitutius del principi tonal han estat les tècniques i procediments personals dels compositors del nostre segle. Que cadascun pel camí i segons les seves pròpies adquisicions, han constituït les principals corrents que caracteritzen el món musical —tan torturat a vegades— del nostre temps.

MONTSERRAT COTS

AGENDA

MAIG

DIA 22 - GERMANDAT

Al local de la Germandat Sindical de Llauredors i Ramaders, i amb poca assistència, ha tingut lloc l'Assemblea General Ordinària d'aquesta entitat, procedint-se a la lectura de l'acta anterior i l'ordre del dia.

DIA 24 - CARRETERA DE COSCO

Segons informen, és un fet l'arranjament d'aquesta carretera i amb reg asfàltic. Per al tram Les Puelles-Cosco tot està decidit, en quant a l'altre tram Agramunt-Les Puelles queden alguns inconvenients per a solucionar.

DIA 25 - ASSOCIACIO DE VEINS

La volen formar els del carrer Sió i per això s'han reunit (uns 25) per parlar-ne, informar-se i posar "fil a l'agulla" tot seguit.

DIA 26 - A. S. V. A. T.

Els components d'aquesta Agrupació Sindical de Veterans i Accidentats del Treball han estat convocats al Foment Parroquial, aquesta tarda, per a informar-los de les darreres novetats de l'associació i, en especial, dels augments amb què s'han beneficiat les seves pensions.

JUNY

DIA 3 - INSTITUT

Novament han estat convocats els pares dels alumnes de 1.er i 2.on de B.U.P., però aquesta vegada, ja, per llegir-los els Estatuts que han de regir aquesta Associació de Pares d'Alumnes, i que una petita comissió s'havia encarregat de redactar. Dits Estatuts foren aprovats per unanimitat per la cinquantena de pares allí reunits, entre els que n'hi havia bastants de poblacions veïnes.

DIA 5 - CORAL

La nostra "Coral d'Avui" s'ha traslladat a Cervera per participar al XIIè Aplec Coral de les Terres Lleidatanes, on s'han reunit 25 grups de cantaires de diferents indrets de les terres de Lleida en una diada de germanor i cant.

DIA 14 — ACTES POLÍTICS

Acabada la campanya electoral, detallem els actes polítics celebrats a la nostra Vila aquets últims dies:

26 de Maig a la nit

Miting, Pacte Democràtic per Catalunya, al Casal

30 de Maig a la tarda

Petita reunió d'Unió del Centre Democràtic, en un bar de la Vila

2 de Juny a la nit

Sopar d'Alianza Popular -Convivència Catalana, en un restaurant local

3 de Juny a la nit

Miting, Socialistes de Catalunya, al Casal

9 de Juny al mati

Miting, Unió del Centre i la Democràcia Cristiana de Catalunya, al cine Avenida

10 de Juny a la tarda

Miting, Alianza Popular -Convivència Catalana, al Casal

12 de Juny al mati

Miting, Partit Socialista Unificat de Catalunya, al Casal

13 de Juny a la nit

Presentació del sindicat Unió General de Treballadors, al cine Avenida

dia 15 — ELECCIONS

S'han celebrat amb tota normalitat a Agramunt i comarca aquestes, per a molts, primeres eleccions de la seva vida, per a elegir representants per al Congrés i el Senat. El lector trobarà àmplia informació d'aquesta diada a les pàgines centrals.

Dia 16 — CONVILATANS AL CONGRÉS I SENAT

Dos fills de la Vila: Josep Ball Armengol i Josep Mª Triginer Fernández han sortit elegits en aquestes eleccions, el primer com a Senador per la circumscripció de Lleida, i el segon com a Diputat al Congrés per la circumscripció de Barcelona.

Dia 19 — CLUB PARROQUIAL D'ESPLAI

Ha organitzat per aquesta tarda, al Foment, una vetllada amb el títol de «Festival» a càrrec dels mateixos membres del club

Per a un bon servei

Funerària
(Casa Romà)

Rapidesa.. Economia..

Servei Oficial

únic de

EL OCASO, S.A.

Mercè, 19

Tel. 390309

AGRAMUNT

Pla General Municipal d'Ordenació

El còmput de la contribució total assignada a la Vila d'Agramunt per al 1.976, i que comprèn comerços i indústries ascendeix a 1.312.235 ptes.

A la taula anterior hi estan incloses a títol de mostra quasi totes les principals indústries, la major part es poden considerar indústries en el sentit estricte (no familiar).

La totalitat indicada hi inclou un total aproximat de 500 treballadors, que sobre el total comptabilitzat al capítol 1,3 de població activa, que ascendia a 1.520 habitants, representa un percentatge del 33%.

La comparació de les Contribucions Fiscals el 1.966 d'Agramunt amb la d'altres poblacions de la província de similars característiques socio-econòmiques és il·lustrativa.

POBLACIONS	QUOTA TOTAL 1966	QUOTA/HAB.
Agramunt	1.312.235	302 Ptes.
Almacelles	1.409.764	277 "
Alguaire	917.003	304 "
Almenar	537.081	147 "

6.1- VOLUM

Admetent la proporcionalitat entre quota pagada i les dimensions que mesuren directament el volum de l'explotació, les classificarem segons quota fiscal per rames d'activitat i sempre que reuneixin unes condicions de grandària mínima industrial.

N.º Rama	Indústries	Quota mitja	Particip. quot tot.	Particip. q. ind.
1 Tèxtil	5	55.000 P.	4%	50%
4 MetaHúrgiques	5	7.255 P.	0'55%	6%
3 Agrícoles	3	13.492 P.	1%	12%
4 Construcció	4	7.230 P.	0'55%	6%
2 Paper	2	20.770 P.	1'5 %	18%
5 Alimentació	2	9.240 P.	0'7 %	8%

Destaca la importància del sector tèxtil amb una quota tributària mitja de 55.000 ptes. i una participació en la quota total del 4% (en la quota del sector industrial és el 50%). El segueix el sector del paper amb una quota tributària mitja de 20.770 ptes., i una participació al sector industrial del 18%.

Admetent a l'ensembl la proporcionalitat volum empresa/n.º d'obrers, deduirem:

INTERVALS D'OBREERS PER ESTABLIMENTS

N.º Rama	0 a 5	6 a 10	11 a 20	21 a 50	51 a 100	Total
1 Tèxtil			11 a 15	32	68 a 72	79 + 119
3 Metallúrgiques		8 a 10		27 + 35		35 + 45
5 Agrícola	4 + 5	6				4 + 6
4 Construcció		7 + 10				7 + 10
2 Paper				40 + 50		40 + 50
6 Alimentació	3 +					3

En les activitats de més volum empresarial (tèxtil i paper) coincideixen els resultats de les taules anteriors. No així en les altres que distorsionen els resultats en contrasentits.

ALS LECTORS

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors de SIO, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça, si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin.

RECORD EMOCIONAT A L'ANTONI CANOSA

Amb aquestes quatre ratlles volem donar el nostre testimoniatge a aquest agramuntí que ens acaba de deixar.

A més del que l'Antoni Canosa era com persona, creiem que cal no perdre de vista la seva concepció de ser agramuntí, perquè ho era, i no creiem equivocar-nos, fins al moll dels ossos. Hem de tenir sempre ben present, i tractar d'assimilar la perspectiva que ell tenia d'Agramunt, aquesta vila que tant estimava i dins de la que no va parar mai d'organitzar-hi activitats. Des de la seva condició de músic va col·laborar en la Principal d'Agramunt, va recolzar i organitzà nombrosos festivals, dirigí grups de flautistes i fins i tot va fundar una coral, la Coral d'Avui, que és orgull per al poble d'Agramunt, més encara en aquest seu Xè aniversari, i moltes més que se'ns faria impossible d'enumerar-les.

Era un home, al nostre entendre, que sempre estava a punt de dur a termini activitats dins del poble, per

això s'emboïcava molts camins entre nosaltres, els joves, tractant d'apegar-nos aquest sentiment tan noble com és l'amor al nostre poble.

Potser aquesta mateixa estimació envers la nostra vila li feia veure quelcom pessimista el seu futur, tenia per que la joventut que anava pujant no es despistés en banalitats i no descuidés aquesta tasca col·lectiva que s'anomena AGRAMUNT. Per això nosaltres, joves d'Agramunt, recolzats i ajudats sempre amb el record del seu exemple ens comprometem, aquí i ara, a portar endavant de la millor manera que sapiguem la nostra condició d'agramuntins, amb tot el que això significa. Creiem, doncs, que aquest serà el millor homenatge que podem fer-li.

Adéu, ANTONI CANOSA, l'amic, el músic, l'agramuntí.

CENTRE DE JOVES "LA SENYERA"

Catalanisme SI, Lerrouxisme NO

Es evident, i tothom ho pot veure, que la gent que viu i treballa a Agramunt, va adquirint, cada vegada més, la consciència que és catalana. Creiem que va ésser molt significativa, en aquest sentit, la diada de Sant Jordi, ja que ens vam trobar amb força balcons engalanats amb senyeres catalanes i domassos. Va ésser, sens dubte, un acte d'afirmació de la nostra catalanitat, rubricada després en demanar l'Estatut davant l'Ajuntament i la ballada que es va fer a la plaça al so d'aquesta dansa tan nostra com és la sardana. Va ser, senzillament, la diada del patró de Catalunya, una diada veritablement catalana.

Així, doncs, nosaltres, homes i dones que vivim i treballam a la vila d'Agramunt, en estar la nostra vida integrada geogràficament, històricament i cultural dins de Catalunya —Ponent— som catalans, i com a tals lluitem per la nostra llengua, el nostre folklore, les nostres festes populars, el nostre passat històric i cultural, etc... Volem conservar i enriquir, si podem, aquest patrimoni que ens ha arribat. Creiem, sincerament, que és un intent molt noble i digne d'un gran poble; però per tal d'aconseguir-ho el poble català ha tingut sempre moltes més trabes que no pas ajudes. Davant de les ganes dels catalans de recobrar la nostra identitat en tots els aspectes, sempre han sortit impediments i dificultats. A tot això, és a dir, en ser catalans, se n'ha anomenat el fet català, o bé "el problema catalán" com ens diuen fora de Catalunya, qualificant-lo ja d'entrada com a problema.

Davant el sentiment aglutinador que és "el fet català", s'hi ha lluitat de diferents maneres, però una de les més subtils i, al nostre entendre, perillosa, és aquesta nova mena de lerrouxisme que vol desfer la unitat del poble català i crear una distinció entre els catalans de

naixement (i ascendència catalana), i els catalans immigrants d'altres parts de l'Estat espanyol, arribant a anomenar els darrers com "els altres catalans", com ho remarquen en determinats programes de TVE, considerats com a avançats, i de màxima audició, que a l'hora de la veritat ens surten lerrouxistes.

Es clar que aquella dita que diu "Divideix i guanyaràs s'utilitza aquí amb molta picardia i per arribar a fer molt mal. Però, davant d'això, creiem que seria bo l'anàlitzar a qui pot afavorir la divisió dels catalans i veure, després, en què es basen per fer aquesta distinció, perquè el darrer document que ens parla de qui és o no és català, és l'Estatut de l'any 1932, que va ser aprovat pel poble de Catalunya i les Corts de Madrid i que textualment diu així:

TITOL I

Art. 4. Als efectes del règim autònom d'aquest Estatut, gaudiran de la condició de catalans:

Primer.- Els qui ho siguin per naturalesa i no hagin adquirit veïnatge administratiu fora de Catalunya.

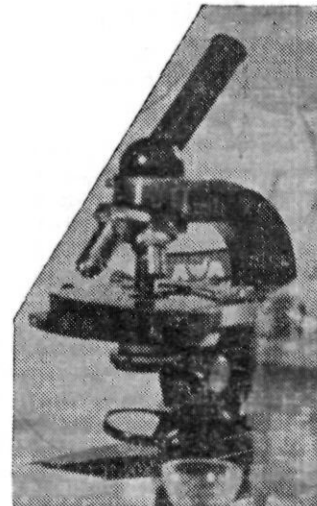
Segon.- Els altres espanyols que hagin adquirit veïnatge dins de Catalunya.

Queda clar, doncs, que català és tot aquell que viu i treballa a Catalunya, i com és natural se sent català i té ganes de ser-ho, perquè a la força tampoc no ho és ningú. Queda clar també, que no es fa cap mena de distinció dins dels habitants de Catalunya que se sentin catalans. Cal doncs, que demanem ràpidament i fermament aquest Estatut que implícitament ens clarificarà situacions enredades i incongruents com aquesta, i deixarà ben clar que de catalans sols n'hi ha d'una mena.

COMISSIÓ DE PREMSA

Cooperativa Agropequaria de Guissona

Pinsos Compostos

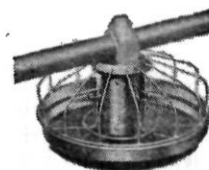
Escorxador general
Frigorífic

Medicaments i
Assistència Tècnica

Material per a la
Ramaderia

Secció Agrària

Tels. 22, 40 i 77

GUISSONA

inventari de riella

EL RUC

per Guillem Viladot

L'eficàcia del llenguatge ponentí es palesa quan els mots, per exemple, van dirigits despectivament a persones poc grates. Aleshores els mots poden aconseguir agressivitats altes i contundents. És el cas de la paraula *ruc*. El caràcter explosiu d'aquest terme col·labora bel·licosament a l'empenta del seu significat. Quan diem *ruc* a una persona, aquesta rep tota una càrrega fonològica que incomoda. En certa manera la semàntica s'esvaeix i resta la fonètica amb tota la seva contundència feridora. A vegades, però, es vol disfressar el greuge, se li vol donar una falsa blanor, i aleshores, traïnt el geni de l'idioma i la seva incidència social, s'empra l'element «burro». Potser amb l'excusa que la dicció plana del castellanisme ofereix una hostilitat més escassa. Però l'excusa no deixa de ser infidelitat. Per quan volem precisar la mortificació, i civil la forma, tenim a l'abast un mot pla, amable, perfectament funcional: *ase*.

(Amb aquest mes de juny encetem una nova etapa en la vida de la nostra col·lectivitat. L'altre dia, un noi del meu carrer em deia: ara, ni utopies ni nostàlgies. Es referia al gest polític que s'havia de servir en l'estrena d'aquest temps nou. El noi encertava. És més: mentre ell parlava em va semblar veure en el seu to un exemple reeixit del que ha de ser el jove d'avui: intel·ligent, lliure, no conformista. Amb aquest mes de juny encetem un línia històrica que gairebé ha de ser protagonitzada per la gent jove.)

L'Equus asinus és el nom científic de l'ase, del ruc. *L'Equus* és un animal simpàtic, estoic, potser no tant ruc com se'l creu. És també un animal familiar i històric. En els pobles primitius l'ase era un animal gairebé de companyia: de companyia i de servei. És conegut en les estepes asiàtiques i en les terres ardents de l'Àfrica. És un mamífer sobri, capaç d'alimentar-se amb vegetals de gran humilitat. A les comarques més aviat calentes es comporta amb una vivor bíblica; en canvi, en les contrades humides es torna dropo. Al nostre país ha estat un quadrúped especialment admés durant molts segles.

(La Història illumina i es torna bandera que cal conèixer. Però els errors, que també alliçonen, són

presents per tal que ningú no els repeteixi. Només aquells que volen l'aventurisme són capaços de tornar a cometre els mateixos equívocs. Són els tossuts de la Història, són els que no en tenen prou amb una vegada i reclamen l'estupidesa de caure un altre cop en l'esterilitat del parany. El tràfec de l'anècdota és temptador; el protagonisme del risc és seductor. És cert. Però darrera de la pura cabriola humana només hi resta el silenci, o el despreci. L'aventurisme des del poder sempre és una contradicció que es paga cara, però l'aventurisme en el súbdit -encaral-, és un suïcidi. És veritat que ningú vol ser súbdit. I a nosaltres fa temps que ens toca de ser-ho. Per això cal ser prudents. Tenim la força de la raó, però cal obrar amb l'estúcia de no mostrar-la tota)

Aquí, l'ase petit, el ruquet cendrós, pelut i lent ha estat al llarg de molts anys l'animal de càrrega genuïnament domèstic. Durant aquells temps, esglaiava sentir a la nit el bram de l'ase. Era un crit entre ferèstec i deshabitat; un tro mig apedaçat que alliberava clams reprimits durant segles, queixes ancestrals, laments ignots. De tant ésser entre persones, el bramul de l'ase tenia una fonètica humanitzada; esbatanada i desgavellada i també dolguda, com un tro bíblic que volgués alertar, de plagues i malginys, als súbdits.

(Cal no temptar la Història, cal que no se senti cap, bramul quan els poderosos són fora de la història. Fora de la història els brams serien com tocs d'alerta impropis, crides esmaperdudes, reclams frívols.. En aquest sentit, només els ressentits poden emetre brams d'ase: els que temptant els poderosos volen trencar la Història. I això seria com oposar-se al procés de la llibertat, al camí que ha de conduir-nos a la plenitud. Només els que no tenen cap substància -malgrat les banderes, els escuts i els himnes- trien l'aventura del bramul inoportú: provocador. A aquest noi del meu carrer jo li he demanat que tibés ben fort la seva lucidesa, que estrenyés ben dur el discerniment. Perquè arribarà -pràcticament ja són aquí- els cants de seducció, les lires engrescadores de tots aquells qui volen repetir la «turpitud històrica», el fals bramul. Però el noi del meu carrer insistia: ja ho he dit: ni nostàlgies ni utopies)

El poble ha parlat:

El dia 15 de Juny es produí un esdeveniment de gran importància al nostre país. Un esdeveniment llargament esperat i plenament viscut per la majoria del nostre poble. Aquesta circumstància, naturalment estem parlant de les eleccions legislatives, obre una gran porta a l'esperança d'un esdevenidor nou per a tots nosaltres. Un esdevenidor en llibertat com a individus i com a poble. Una llibertat que hem d'anar guanyant cada dia i que ningú pensi que el dia 15 fou una etapa final, ans al contrari, fou la primera d'una llarga cursa d'esforços individuals i col·lectius que mai no acabarà.

El resultat de la consulta electoral a casa nostra el lector el trobarà en aquestes mateixes pàgines i cada un el podrà estudiar, analitzar i comparar. Aquí intentarem donar unes pinzellades del que succeí fins a arribar a aquests resultats.

D'uns mesos ençà en la nostra Vila es prodigaren, primer en la etapa de la tolerància i després en la de la legalitat per a molts no per a tots, les presentacions de nombrosos partits polítics. L'escalada de presentacions i mitings arribà en entrar a les tres setmanes de campanya electoral. Aquests actes es feren en sa majoria al Casal, un al cinema Avenida i tres d'ells en petites reunions en restaurants. L'enumeració de tots ells els trobarà el lector en la secció «Agenda». En tots imperà un perfecte ordre i una plena correcció si exceptuem el miting

d'Aliança Popular. Aquell dia l'ambient estava tens Es produí algú que altre altercat verbal, però al fi imperà el seny i tot acabà bé. L'assistència als mitings no fou pas massa nombrosa i podríem establir una mitja de 200 persones per acte.

Si els agramuntins no acudiren massa a escoltar directament els partits si que no es pogueren sostreure de veure la nombrosíssima propaganda que aquests repartiren per tots els carrers de la Vila. No passava dia que no apareguessin nous cartells propagandístics enganxats per les tàpies i façanes de les cases. Els militants locals dels partits i d'altres de fora es disputaren els llocs més cèntrics per col·locar els respectius cartells. Aquesta disputa que en altres poblacions veïnes portà a algun incident, aquí es féu amb bastant respecte per part de tots, malgrat que l'Ajuntament, a diferència de moltes poblacions, no destinés llocs a cada un dels partits. També cal esperar per a unes properes eleccions que s'inculqui a la mainada, i per part del qui correspongui, el respecte als cartells dels que s'en féu una veritable destrossa que obligava a reposar-los continuament.

En atancar-se la data de les eleccions s'anava despertant l'interés de l'elector que si primer no s'ho havia prés amb massa entusiasme, es veia cada vegada més a prop del moment en que hauria d'escollir nna opció de les moltes que se li oferien. Els

Eleccions 77

CONGRES DE DIPUTATS

	CENS	Votants	Abstencions	Vots nuls i blancs	Vots vàlids	U C D	Pacte	U D C	Esquerra Catalunya	P S C P S O E	P S U C	A P	R S E	O R T Lleida
Agramunt	3309	2338	971	26	2312	467	577	400	291	345	113	91	18	10
Ossó de Sió	194	142	52	2	140	61	17	18	10	1	14	18	1	—
Plans de Sió	618	435	183	9	426	173	45	74	84	18	5	22	4	1
Preixens	527	335	192	3	332	70	105	33	31	46	33	7	1	6
Puigvert d'Agramunt	225	181	44	4	177	37	60	11	38	16	11	3	—	1
Totals Agramunt i Comarca	4873	3431	1442	44	3387	808	804	536	454	426	176	141	24	18

CATALUNYA

últims quatre o cinc dies de la campanya electoral la majoria de les converses giraven en torn a les eleccions. El que no tenia opció presa intentava informar-se generalment consultant a persones de la seva confiança i això es generalitza els dies 13 i 14 en rebre a casa un gran nombre de paperetes de votació que molts partits repartien casa per casa.

Per fi arribà el dia esperat. S'havien preparat quatre meses repartides en dos col·legis electorals. Un a les Escoles Nacionals i l'altre a ca l'Escanipa del carrer de Sió. L'agregació d'una taula per col·legi alleugerà les votacions que es feren fluïdes durant tot el dia a excepció de la primera hora del matí i de la tarda. Tots els partits polítics a excepció de la «Unión del Centro Democrático» i el dels Treballadors, havien presentat interventors que a més d'observar la puresa de les votacions ajudaren en gran manera als components de meses electorals perquè a l'haver estat designats per sorteig, alguns components d'aquestes malgrat tota la seva bona voluntat, no podien desenvolupar la seva tasca amb la rapidesa que unes votacions d'aquest tipus requereixen. Moltes foren les persones que es portaren les paperetes de casa seva i per aquest motiu les cabines preparades a l'efecte de garantir el secret del vot no foren massa utilitzades, encara que alguna vegada els interventors hagueren d'actuar per que fossin utilitzades individualment ja

que alguns s'hi encavien en grup.

Tal com succeí a l'últim referèndum algunes persones no pogueren votar per no estar inscrites en el cens electoral. El més curiós és que unes quantes d'aquestes si que havien votat en el passat referèndum. Cal esperar que aquestes anomalies siguin arreglades d'una vegada per sempre ja que, al contrari del que havia succeït fins avui, ara, si que és important el votar.

Durant les onze hores de votacions no es produí cap incident digne de relatar car tothom es conduí amb gran civisme i responsabilitat.

A les vuit del vespre començà el llarg i laboriós escrutini que es perllongà fins a les 5 de la matinda. Aquest escrutini i contràriament al que molts esperaven no fou públic, encara que degut a la seva llarga durada poques persones haurien aguantat fins al final per a saber-ne el resultat. Els qui si aguantaren foren els representants dels diferents partits que esperaren amb il·lusió els resultats de molts dies desforços.

Sota aquestes línies trobareu els resultats de la nostra Vila i comarca, i en ells trobareu sensibles diferències, però en tots hi veureu una clara manifestació de sortir d'aquesta llarga nit que hem viscut i caminar vers un camí certament esperançador.

SENAT

Eleccions 77

	CENS	Votants	Absten cions	Vots nuls i blancs	Vots vàlids	M. Aguado	R. Audet	J. Ball	S. Clua	J. Cornu della	M. Costa	J. Masanés	M. Montaña	J. M. Mora	C. Pol	M. Robies	F. Soler	J. Viola
						RSC	EC	EC	AP	DC	AP	AP	UCD	UCD	DC	DC	EC	
Agramunt	3309	2338	971	23	2315	65	1004	1044	112	539	104	131	495	452	695	841	709	473
Ossó de Sió	194	142	52	—	142	—	33	23	18	14	14	24	60	61	38	30	21	42
Plans de Sió	618	435	183	2	433	4	234	136	19	50	11	35	199	177	127	66	126	37
Preixens	527	335	192	11	324	13	172	116	14	73	13	21	78	66	80	132	108	28
Puigverd d'Agramunt	225	181	44	—	181	3	93	79	1	56	3	11	42	40	51	63	66	7
Total Agramunt i Comarca	4873	3431	1442	36	3395	85	1536	1398	164	732	145	222	874	796	991	1122	1030	587

Dos Agramuntins a Valls: Andreu Serra i el seu nebot Gispert

NOTES PER AL SEU ESTUDI

Jaume Sitjó (Gigó o Siyó, segons la documentació), fill de Valls, clergue, bisbe de Lleida —1340-1348— i més tard de Tortosa —1348-51—, el 27 de març de l'any 1347, essent regidor de la Seu Lleidatana, va establir una Pia Almoyna perquè tretze escolans poguessin anar a la ciutat del Sícoris a cursar estudis de Gramàtica o *altres facultats maios*,² en la recent creada Universitat o Estudi General de Lleida.³

Dins les condicions establertes, el prelat determinava que aquests escolans, d'edat compresa entre els 14 i 23 anys, deurién d'ésser pobres. Set d'ells de la seva parentela, fills de Valls o del seu terme. La resta, forasters afincats a la vila de la que ell era fill.⁴

Així, any darrera any, en la festa de Sant Angel del mes de setembre o dintre les octaves d'aquell, el regidor, governador o distribuïdor de la dita Almoyna, capellà major de la capella de Santa Maria Jacobi i Maria Salomé, fundada pel mateix Jaume Sitjó, juntament amb els jurats i consellers de la vila de Valls, elegien als dits tretze escolans i els becaven per anar a Lleida.⁵

Fins ací, la cosa no té cap importància per qui a Agramunt li pugui interessar, si no fos que el 18 d'octubre de l'any 1397, fou elegit un escolà de fora Valls, de nom Gispert d'Agramunt, nebot d'Andreu Serra.⁶

Doncs, vet aquí, que ja tenim un agramuntí afincat a Valls i, becat per estudiar a la Universitat o Estudi General de Lleida. Però, qui era aquest Gispert? El document diu que nebot d'Andreu Serra, també nadiu d'Agramunt, i de professió *iurisperitus*, és a dir, advocat. Això ho sabem, gràcies a un altre testimoni documental,⁷ els capítols fets entre el dit Andreu Serra, i els jurats i prohoms de la Universitat de Valls, el divendres 20 d'octubre de l'any 1396, pel qual, l'agramuntí era contractat com advocat de la vila valenciana. La seva missió seria la de defensar tots els plets que tingués la població contra els foranis de la mateixa. Per la seva tasca, el nomenat N'Andreu Serra, cobraria cada any la quantitat de 40 lliures, assolidores en quatre vegades, és a dir, 10 cada trimestre.

L'estància de l'agramuntí a Valls, va ésser ben curta, quatre anys ben escassos, ja que el diumenge 20 de juny de l'any 1400,⁸ ambdues parts, ell i la Universitat de Valls, de comú acord, rescindeixen el contracte, ja que l'abans nomenat home d'Agramunt, entrà a formar part de la cohort dels jurisperits del comte de Prades, Joan. I des d'aquest moment, en la documentació valenciana manca tot record i es perd tot rastre d'ell.

De totes maneres sabem que l'any 1403, encara és a Prades, ja que el trobem en un document, que pes casualitat arribà a les nostres mans.⁹ A partir d'ací, no en sabem res més.

Tot el que acabem d'escriure no té cap importància, a no ésser el fet curiós de constatar la presència d'uns agramuntins a la població en la que ara visc. Emperò, resten molts

punts foscos: l'any del naixement del dit jurisperit, on va fer els seus estudis, l'any de la seva mort, etc., etc. Pel que fa al seu nebot, que el suposem orfe de pare i mare —l'almoyna es donava a gent pobre— i que vivia amb el seu oncle, què se'n va fer d'ell?

Deixo la cosa així, per si algun agramuntí, interessat per qüestions històriques li pot interessar, i es decideix a investigar i a continuar el tema. Per la meua part, hom ja ho ha dit tot.

Valls, febrer de 1977

JOAN PAPELL I TARDIU

—Llicenciat en Història—

Arxiver de l'Arxiu Històric M. de Valls

NOTES

1. *Diccionari Biogràfic*, Alberti Editor. Barcelona 1969¹. Volum II, lletres D-L, p. 316. Vegeu GIGO, Jaume.
2. A. H. M. de Valls. *Almoyna Pia del Bisbe Sitjó*. Trasllat. Llibre sense catalogar encara. Cf. MORAGAS I RODES, F. (de), *Catàleg dels llibres, pergamins i documents de l'Arxiu Municipal de la Ciutat de Valls*. Secció dels llibres, n.º 55. Valls 1916.
3. La Universitat o Estudi General de Lleida va ésser fundat a finals del segle XIII. La butlla papal de Bonifàs VIII porta data de l'1 d'abril de 1297, i la confirmació reial és de l'1 de setembre de 1300, donada per en Jaume II des de Saragossa. Cf. LLADONOSA PUJOL, J., *Lérida Medieval*. A. Dilagro, Ed. Lérida 1974. p. 105.
4. A. H. M. de Valls. *Doc. cit.*
5. A. H. M. de Valls. *Doc. cit.*
6. A. H. M. de Valls. *Llibre del Consell General i Especial*. Any 1397.
7. A. H. M. de Valls. *Llibre del Consell General i Especial*. Any 1396. Hi ha els capítols fets entre N'Andreu Serra i la Universitat de Valls.
8. A. H. M. de Valls. *Llibre del Consell General i Especial*. Any 1400.
9. *Pergami*. Colec. particular de Mariana Vernet de Vilaplana. El document porta diferents dates del mes de febrer de 1403, ja que es tracta d'uns censals fets a les rodalies de Prades i de Ciurana, per a recollir 15.000 florins i així pagar les despeses que ocasionà el trasllat del Papa Benet XIII (Papa Lluna) des d'Avignon (França) al Principat. Tasca que fou moguda per en Jaume de Prades, Gran Senescal de Catalunya i fill de Joan, comte de Prades. Andreu Serra actuà com a segon jurisperit, ja que el primer fou Pere Lladó.

HISTÒRIA

En vèncer els cartaginesos, Roma va quedar mestressa de la mar Mediterrània, per la qual va estendre el seu imperi.

Els romans s'establiren al nostre País, desembarcant a Empúries i aixafant la resistència que els oferiren els cabdills lleidatans, Indfibil i Mandoni. Malgrat tot la conquesta va ésser ràpida, així com també l'assimilació, per la nostra part, de la seva forma de vida. El llatinisme marca el caràcter i esperit català així com també la llengua catalana, filla de la llatina.

Als Països Catalans hi destaquen, com a centres de civilització i burocràcia, València, Tarragona, Empúries, Sagunt, Tortosa, Elx, Pollença, Dènia, Elma, Castell Rosselló, etc.

El sistema dels romans va ésser, pels nostres pobles, d'una part, de civilització i de cultura i, per altra, d'imperialisme i explotació basats en la mà d'obra tan barata com era, la dels presoners de guerra fets esclaus.

Les directrius econòmiques, dret, religió, art, administració, modes, etc. del món romà, foren acceptades entre nosaltres, no com a una imposició, sinó com a un privilegi.

Els romans establiren una xarxa de comunicacions segures, permanents, així com també, bons ports arreu de les nostres platges, la qual cosa, facilità granment la prosperitat en totes les activitats, agrícoles, comercials, industrials, etc.

Al camp, no hi havia grans latifundis i s'hi cultivaven, cereal, la vinya, l'olivera... La ramaderia era, tanmateix, ben pròspera. D'aquest afer se'n donava cura des de les masies i poblats escampats, amb profusió, arreu del territori.

La societat era formada per les classes altes, patricis, i, enfront, per comerciants, industrials, artesans i, entre d'altres, per jornalers esclaus o lliures.

Quan, més tard, arriba el cristianisme, introdueix una verdadera revolució al món romà i, precisament, mitjançant les classes més populars. L'arribada del mateix a les classes altes de la societat, produeix un gran canvi i un nou i avassallador concepte de vida i pensament en la població, ben considerable, dels Països Catalans.

P. MORA

Bibliografia consultada:

Resum d'Història dels Països Catalans, de Ferran Soldevila.

Síntesi d'Història dels Països Catalans, de Jordi Moners.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

MES DE MAIG

NAIXEMENTS:

Antoni Bullich i Mases	dia 2
Jesús Bonet i Santiveri	> 11
M. ^a Socós Torres i Farreny	> 13
M. ^a Isabel Fernández i Brils	> 16
M. ^a Carme Ginés i Esteban	> 20

MATRIMONIS:

Bartomeu Porta Porta i Nùria Pallejà Guardiola	dia 8
Francesc-Xavier Fort Gil i Maria Serra Beneit	dia 20
Eduard Serra Sala i Rosa Camats Jou	dia 29

DEFUNCIONS:

Dolors Claramunt Banús	dia 2	81 anys
Maria Oliva Piulats	dia 8	68 anys
Antoni Canosa Vidal	dia 9	54 anys
Ramona Solans Anguera	dia 21	46 anys
Anna Bonet Carrera	dia 27	76 anys

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE MAIG

Dia		litres m. ²
1	27.5	
> 2	11.5	>
> 3	31.5	>
> 4	0.7	>
> 16	0.4	>
> 17	7	>
> 18	25	>
> 19	5	>
> 21	7	>
> 23	0.5	>
> 24	1	>
Total	117.1	litres m. ²

L'Observador: DEUDAT PONT

De Catalunya sols n'hi ha una

*Arc Iris de l'esperança,
punteges, tu, una sardana,
al més alt de l'infinit.*

*Poc a poc, vas arribant
esperança aquí, i també
al cor dels catalans.*

*Vés puntejant, tu, Arc Iris
allí a l'infinit, aquesta dansa
tant dolça que ens ajunta
en una, totes les mans.*

*Si l'Arc Iris, és bonic,
encara més ho és l'esperança,
i no parlem de la flama,
que tots encesa portem a dins.*

*Donem-nos les mans, i tot
puntejant una sardana, ens
sentirem més catalans que mai.*

*De Catalunya sols n'hi ha una,
catalans, cuidem-la bé, que
ningú no ens la prengui i no ens
la faci a trossets.*

*Surt Arc Iris al cel a il·luminar
amb els colors de la Senyera,
mai canviarem aquests colors
ja que és l'or de les nostres terres
i la sang dels catalans.*

*Arc Iris de l'esperança,
vés puntejant una sardana
allí a l'infinit,*

CARME RAICHS

COSES...

Un nou estil de tenda dedicada per a la venda d'objectes d'adornament i petits detalls per oferir en les seves diverses varietats i preus...

Avda. Agustí Ros, 10
AGRAMUNT

Estació Servei Agramunt

Pista - Terrassa - Piscines - Discoteca - Snack-Bar

Restaurant

Telèfons 390202 i 390802

Secció d'Engràs i Lubrificants

¡ATENCIÓ SENYORA!
Guardi neta la seva roba,
és millor, i quan la necessiti
la tindrà apunt.

És un consell de

Tintoreria safas

Sió, 29

AGRAMUNT

Tramitacions,
Automòbils,
Passaports i
Expedients
en general

Gestoria FEIXA

Sabateria, 6

AGRAMUNT

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 02 08

LES COMARQUES I L'ENSENYAMENT

La societat on vivim, d'un temps ençà, ha endegat un ampli debat entorn del programa educatiu i la seva urgent i progressiva transformació. El canvi social i polític actual va descobrir deficiències d'incoherència i unilateralitat dels plantejaments de la darrera generació i, com alternativa, nombrosos grups de professionals i teòrics de l'ensenyament assagen nous programes i continguts àdhuc a nivell d'estructures.

Després d'aquesta recent experiència gairebé inèdita —ens referim al procés electoral—, hem pogut palesar la importància que totes les formacions polítiques dedicaven al terreny de l'educació; des de les ideologies més dretanes i conservadores fins a les tendències més esquerranes i transformadores, totes feien esment d'un ensenyament de qualitat, a l'abast de tothom, obligatori i gratuït fins als 16 o els 18 anys en la mesura que augmenti el desenvolupament econòmic del país.

Des d'una altra perspectiva, les alternatives educatives a nivell teòric a casa nostra, no escassegen: la inquietud pedagògica de Catalunya avui constitueix, al nostre entendre, una escola capdavantera tant a nivell d'investigació com a nivell de debat públic i de programació. En la declaració de l'XI ESCOLA D'ESTIU DE BARCELONA (juliol de 1976), en el seu segon apartat en parla del "lligam de l'escola amb la comunitat"; ens diu que l'ESCOLA HA D'ESTAR L·LIGADA AL SEU CONTEXT SOCIAL CONCRET, de manera que, el medi extern entri dintre el treball estrictament escolar i, a la vegada, que l'activitat escolar aportï a la col·lectivitat elements de promoció sense oblidar mai que el centre ha de servir, fora de l'horari escolar, d'estímul cultural al medi on l'escola resti ubicada.

Per altra banda, dins el cicle de taules rodones celebrades a Lleida (març-abril de 1977) sota el lema de l'ENSENYAMENT A DEBAT —les conclusions de les quals varen servir per elaborar la ponència d'ensenyament del CONGRES DE CULTURA CATALANA—, es remarcà, en estudiar les alternatives educatives, la realitat de les comarques com l'espai geogràfic i antropològic idoni per dur a terme una educació integral, oberta i de participació a tots els nivells.

Sintetitzant les referències esmentades; podríem dir que LES COMARQUES HAURIEN DE CONSTITUIR EL LLOC NATURAL ON ES PUGUI REBRE ESCOLARITAT FINS ALS 18 ANYS, en un marc educatiu vinculat del tot en el context social-comarcal, el qual, a més d'aportar elements de promoció general i estímuls de tot tipus, restés obert a tot aquell qui, d'alguna manera, es disposés a ajudar o a rebre formació necessària per promocionar-se individualment i col·lectiva.

Centrant-nos ja en l'ensenyament mitjà. Avui sembla valorar-se, cada cop més, la vinculació dels fills adolescents a la seva pròpia llar en aquesta etapa difícil de la seva formació. En termes generals, el creixement dels col·legis-internats semi-

bla no incrementar-se i l'equip pedagògic dels centres que ofereixen aquest servei recomanen, als pares, el contacte de llurs fills els caps de setmana i sempre que es pugui.

Paral·lelament a aquestes tendències, potser un dels problemes més vius i amb més repercussions futures és el PRIMERENÇ DESARRELAMENT DELS FILLS, en edat escolar encara, de tota problemàtica social, laboral i pública dels nostres pobles; no hi ha dubte que evadir-se d'unes realitats que hom creu vitals per qualsevol compromís comunitari comporta uns objectius exclusivament individualitzats gens llunyans d'una emigració inconscient, sempre poc madurada que, si bé resol quasi sempre el problema econòmic, deixa sense resposta, en molts casos, les necessitats espirituals, humanes i cíviques de la persona. No podem de cap manera manifestar-nos ni a favor ni en contra de la permanència dels nostres joves en aquest mitjà rural deprimat, marginat i lògicament amb menys possibilitats, avui, de realització i de promoció. Ara bé, caldria remarcar que una cosa és QUE ELS FILLS NO HAGIN DE MARXAR FINS UNA ETAPA MES MADURA, això és, amb més capacitat i raonament, després d'haver mantingut una determinada vinculació, tant a nivell educatiu com a nivell social, en el context on ha crescut, i, altra molt diferent, que ja en la segona etapa d'E.G.B. o acabada aquesta, respirin una formació i una cultura essencialment urbana i estranya que d'alguna manera pugui representar a l'adolescent l'oblid, per no dir el menypreu, d'aquells valors —que també n'hi ha— del seu lloc d'origen o de les seves persones.

Sembla, doncs, que el fet d'escolaritzar tots els adolescents sense haver-se d'allunyar de les seves llars i d'INTENTAR VIURE LA REALITAT DE LES NOSTRES TERRES i dels nostres pobles a les mateixes aules, podria ésser, en termes generals la gran tasca que caldria fer a les nostres comarques.

Hem esmentat també el POSSIBLE DESVETLLAMENT CULTURAL DELS PARES I JOVES que per circumstàncies prou conegudes hagueren de deixar massa aviat l'escola per dedicar-se de ple al treball. Estem plenament convençuts que en les circumstàncies actuals, tant a nivell familiar —una resposta adient als fills— com a nivell social —una participació conscient en la tasca pública— ens exigeixen estar al dia, plantejar-nos noves opcions i trencar amb la monotonia tradicional.

Avui, a la nostra Ribera, i principalment a la Vila, sembla haver-hi una important inquietud que va surant poc a poc... No hi ha dubte que es podrien assajar altres objectius. Cal que tots hi anem pensant per poder donar, cadascun segons les seves possibilitats, una esperançadora dimensió cultural, social i de participació dins totes i cada una de les nostres comunitats.

Camí o carrelera?

Segons es rumoreja, l'arranjament amb un reg asfàltic, eixamplament i cunetes del camí de COSCO fins a LES PUELLES, es pot considerar ja com un fet que es portarà a termini durant el propi mes d'agost.

L'enhorabona, doncs, als de COSCO que sense fer massa escarafalls ni esqueixar-se les camises, han sabut entendre's entre ells i àdhuc aconseguir, segons es diu, una substanciosa subvenció econòmica —a fons perdut—, per la realització de la millora de la seva vial.

Però, com quedarà el tram de LES PUELLES fins a AGRAMUNT o, millor dit, d'AGRAMUNT fins a LES PUELLES? Hem d'acceptar, malgrat que ens sàpiga greu, que el tros de camí que està en pitjor estat i que ens uneix amb COSCO, és precisament aquest darrer i ben concretament el que ens porta fins al Cementiri. I si pensem que malhauradament és un tram que un dia o altre tots l'hem d'utilitzar com a principals protagonistes, potser valdria la pena de considerar seriosament el seu arranjament i saber aprofitar l'estalvi que sens dubte representaria el fer-ho a continuació dels de COSCO, sense esperar que l'equip de màquines i personal que ho porti a termini aixequi el vol per finalització de l'obra fins ara contractada.

En aquest sentit, ens consta que les persones més directament afectades i que incideixen amb més o menys intensitat en l'ús de l'esmentat camí (grangistes, veïns de LES PUELLES, propietaris de finques i terrenys a la dreta i l'esquerra del mateix), ja han tingut reunions i canvis d'impressions sobre el particular. Inclús d'una manera més o menys informal però això sí amb bastanta objectivitat, han fet un esbós de l'ajut econòmic que cada sector hauria d'aportar per a la realització de l'obra, que en bona part ha estat ja acceptat.

Queda per resoldre, essencialment, l'aportació monetària que per a la realització de la millora que comentem haurien de fer l'Ajuntament i la Germandat de Llauredors i Ramaders. Es obvi que les seves participacions haurien d'ésser potser una mica crescudes i si bé no dubtem de la bona predisposició que a ben segur hi tenen el Batlle i Consellers del nostre Consistori, així com també els membres de la Junta Rectora de la Germandat, hi cap la possibilitat que les disponibilitats monetàries d'ambdues Institucions no permetin fer aquestes despeses.

Malgrat això, ens permetem insistir en la conveniència que, creiem, val la pena que es reconsideri ben seriosament

aquest assumpte entre altres coses, perquè és molt possible que amb tota la bona voluntat del món s'hagin fet en altres ocasions desemborsaments tal vegada més crescuts per a obres potser no tan necessàries, i també perquè ens sembla que es presentarà una ocasió gairebé irrepetible d'abaratiment de l'obra si els d'AGRAMUNT fóssim, sense solució de continuïtat, seguidors de la que iniciaran els de COSCO.

C.

Campionat de Billar al Casal Agramuntí

Un moble de gran rendiment per l'atracció de les seves bandes de goma "americanes", fou adquirit per la Societat, fa un any llarg: un billar, de gran "match". Aviat fou organitzada una brillant festa en què la societat "Casal Agramuntí", presidida per en Ramon Bergués, féu ofrena d'una gran placa commemorativa a en Claudi Nadal, fill d'aquí i resident a Barcelona, per les seves extraordinàries aptituds billarístiques (és campió de la "carambola fantasia-artística"; pertany al Club Billar Barcelona; recentment ha estat proclamat campió d'Espanya i d'Europa. L'acompanyava el seu germà Gustau i llurs esposes. No faltaren tampoc a aquest acte-homenatge els bons amics de Cervera i de Mollerussa: els campions de billar: Srs. Pons i Brufau.

En nom de l'afició, vull felicitar els qui comparteixin amb nosaltres aquest esport difícil i cultural (la carambola "lliure" ho demostra; a l'ensems, l'encaixada de mans i d'amistats que es donen vencedor i derrotat, cada cop que acaba una renyida competició).

L'última que vàrem dur a terme aquí a Agramunt enfrontà 17 components. En bon lloc quedaren els qui havien guanyat bona part o gairebé totes les partides. De tota manera, el Sr. S. Bonet fou el qui no en perdé cap. Crec, també, que és digne d'elogi el Sr. Loscos, gran aficionat, car en enfrontar-se

amb en Bonet, aquest últim li féu les cent caramboles de primer.

Hi ha, però, al Reglament un article que permet de fer la sortida al contrincant; aquesta fou feta, igualment com les sis caramboles últimes: la qual cosa provocà l'empat. En començar aquesta interessant partida, comparegué inesperadament, i amb un gran i vistós barret "mexicà", el Sr. Ramon Figuera. Reclamà de ser l'àrbitre, amb l'avinença de tots, actuant ben imparcialment.

No obstant, és de lamentar l'ocorregut al Sr. Loscos. Aquest havia d'enfrontar-se amb el Sr. Vilarasau, jugador admirable; després, el vencedor havia de desempatar amb el Sr. Bonet. Jo tenia la impressió —és només opinió particular— que el Sr. Loscos havia ja demostrat certa superioritat; però, fos pel que fos, o perquè en Vilarasau estava més concentrat a la partida, la victòria fou per aquest, per més de 9 caramboles al seu favor. Per haver, doncs, perdut el Sr. Loscos, no es pot fer el desempat amb el Sr. Bonet, car és l'únic que derrotà tots els participants.

Només em cal remarcar en aquesta crònica la gran habilitat dels aficionats amb les jugades de taules d'aquest gran i difícil billar: Són d'admirar els Srs. Cuñat, Vilasarau, Viladomat, així com la molta precisió dels joves Castro i X. Inglés; i per últim, l'Enric París, l'heroi de la carambola llarga; però encara més el Ramon Figuera, "el terrible".

Com a punt final, es clogué el campionat al passat 14 de maig amb bonics i valuosos Trofeus. El Sr. President entregà una artística copa i placa commemorativa al Sr. Silvestre Bonet, com a primer premi, gravada amb el seu nom. Una altra segona copa fou lliurada al subcampió Sr. Loscos, i una altra tercera al Sr. Ramon Figuera.

L'acte emotiu finalitzà amb els parlaments d'ocasió. Als altres companys aficionats participants també se'ls féu ofrena d'una copa, de vàlua inferior, com a estímul i reconeixement del seu entusiasme i destresa.

I deixeu-me acabar amb un crit: Joventut, visca l'afició billarística! Quin dia fóra aquell en què el joc noble i sa, desterrés per sempre el joc brut i viciat...!

UN VETERÀ DELS 17
(rubricat)

ROS ROCA S.A.

LA INDÚSTRIA
DEL REMOLC

El Municipi

L'Ajuntament Ple i la Comissió Municipal Permanent, en sessions celebrades el passat mes de Maig, adoptaren els següents acords:

INVENTARI CASA METGE.

Incloure a l'inventari de Béns Municipals la Casa del Metge construïda amb subvencions diverses.

CLAVEGUERAM CARRETERA DE BALAGUER.

Previ estudi de la distància d'edificació al tram del camí veïnal de Balaguer a Agramunt comprès entre el canal d'Urgell i la carretera de l'Estat que es fixa en sis metres per la part de la dreta i de nou per la de l'esquerra de l'eix de la carretera, i que la xarxa de clavegueram projectada sigui realitzada pel costat dret pot resultar la més viable.

LLICÈNCIES D'OBRES.

Al Sr. Jordi Bertran Paris, elevar a definitiva la provisional concedida el 30 de Setembre últim per haver presentat Cèdula de Qualificació Provisional de la Delegació Provincial de la Vivenda.

Al Sr. Pau Omedes Marsinyach, arrebossat i pintat façana casa carrer St. Joan.

Al Sr. Ramon Ribera Marquilles, reparació terrassa casa carrer Estudis Vells

Al Sr. Ramon Ribera Verdaguer, fixació cartellera i rètol lluminós façana Sala B, del Cine Avinguda.

Al Sr. Ramon Paris Cortés, obres interiors corral Raval St Francesc.

Al Sr. Andreu Farré Trepal, reparació galeria a l'Avda. A. Ros.

Al Sr. Ramon Viles Pedrós, construcció paret divisòria casa Montclar.

Al Sr. Joan Guixé Puig, obres interiors als baixos casa Plaça del Pou, 22.

Al Sr. Antoni Gros Arisa, construcció vivenda de Protecció Oficial Grup 1.er a la Urbanització Verge del Socós.

Al Sr. Gregori Llop Aguiló, obres interiors en casa carrer Aspi.

Al Sr. Joan Batalla Llordés i esposa llicència definitiva construcció vivendes de Protecció Oficial a l'Avda. A. Ros.

Al Sr. Miquel Valls Marquilles, construcció d'una vivenda Renda Limitada-Grup 1.er darrera Raval de Puigverd.

Al Sr. Vicent Castellà Gimbert, ampliació cobert al corral carrer Circumval·lació.

A la Sra. Teresa Sans Boncompte, obres interiors magatzem i pis al carrer de Sió.

Al Sr. Ramon Roca Boncompte, obres de reparació al xalet Baixada Escoles.

Al Sr. Josep Mora Capdevila, pintar façana casa carrer Circumval·lació.

Al Sr. Ramon Solé Paris, construcció cobert per a usos agrícoles a Mafet.

ACTIVITATS MOLESTOSES.

Aprovar l'expedient incoat pel Sr Miquel Pintó Abadal per a l'ampliació i modernització de teuleria mecànica a Mafet.

PRESA D'AIGUA.

Al Sr. Francesc Cases Escudé, dret de junció vivenda Urbanització Verge del Socós.

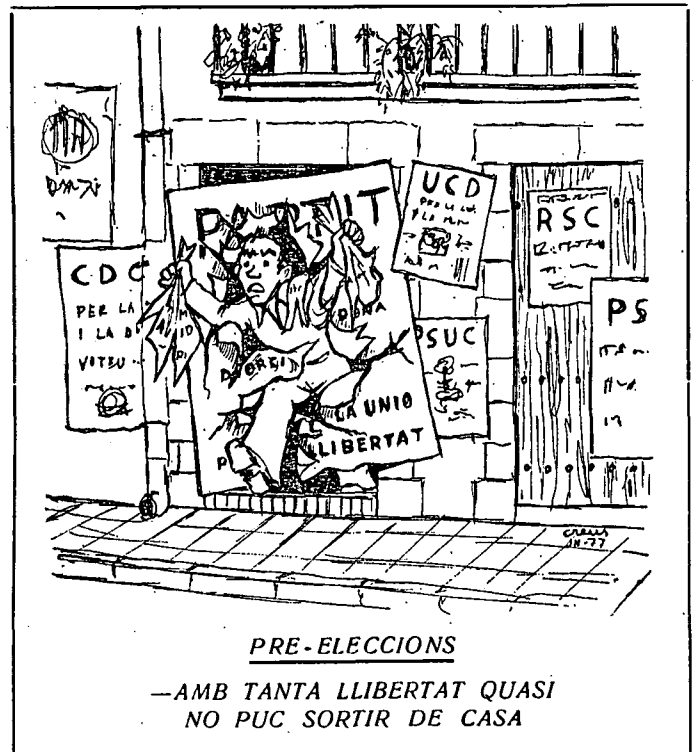
ATRACCIONS.

Al Sr. Joaquim Ribes Roca, instal·lació cotxe Xurreria a la Plaça del Pou, dies Festa Major.

A la Sra. Clàudia Morera Sala, instal·lació Cavallets Festa Major.

COMPTES I FACTURES

Se n'aprobaren diverses per un import total de 1.015.877 pessetes.

Si compareu,
elegireu
Viladàs

Xocolata Viladàs

TAPISSATS DE COTXES I MOBLES
TAPICERIA RECASENS
Plaça Pou, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

Potenciar l'Institut

D'ençà un parell de mesos s'ha iniciat a la nostra Vila una colla de gestions encaminades a donar una empenta a l'ensenyament mitjà.

Els nostres companys de SIO, en Joan Puig i Joan Novell, decidiren adherir-se públicament com a possibles professors a l'Institut. En un ple Municipal, al qual foren invitats, feren paleses les seves inquietuds culturals i pedagògiques; es manifestaren disposats a assolir, amb responsabilitat, un compromís públic en la tasca educativa, però que la seva decisió solament podia ésser acceptada si rebia, d'alguna manera, el vot, la confiança i el recolzament comunitari. L'Alcaldia i els consellers reberen molt bé la proposta d'ambdós companys. El consistori es mostrà decidit a empènyer la proposició sota el convenciment de fer un servei més a l'Institut, al poble i a la comarca.

Quasi alhora s'inicià un ambiciós programa de promoció, potenciació i d'informació de l'ensenyament mitjà en un doble vessant. Uns primers objectius foren aquests:

- a) Cal que els pares entenguin que, els seus fills, no han de deixar l'escola als 14 anys.
- b) Cal potenciar totes les alternatives educatives de les comarques i els adolescents tenen el dret de gaudir de les opcions que més els agradin.
- c) Es necessari i urgent una campanya d'informació a nivell de pares i poble en general. La informació ha d'ésser quasi personal a les famílies que llurs fills acabin enguany l'E.G.B.
- d) L'Institut de Batxillerat d'Agramunt i el centre de Formació Professional d'Artesa de Segre són dos centres, cadascun amb possibilitats educatives diferents. Són edificis perfectament equipats i amb places escolars suficients al servei de les comarques.
- e) Tenint en compte la població de les comarques, cal endegar una acció intercomarcal per poder nodrir un equipament educatiu ample, adient i capaç d'un millorament progressiu a nivell humà i pedagògic.
- f) Aquests plantejaments inicials, caldria endegar-los abans d'acabar el curs escolar per rdos motius:
 - els pares gaudirien amb temps d'una ampla informació educativa a nivell comarcal que els podria facilitar la decisió futura dels fills.
 - els centres esmentats podrien garantir una programació amb temps suficient i un inici puntual del curs en ésser sabedors del nombre d'alumnes preinscrits.

La tasca es posà en marxa. L'Ajuntament d'Agramunt —principalment a nivell d'Alcaldia i conselleria de Cultura— comptà quasi alhora amb la plena col·laboració del Sr. Joan Manel Rodríguez, director de l'Institut Tàrrrega-Agramunt. Uns primers contactes amb els Ajuntaments d'Artesa de Segre —i la direcció del seu centre de Formació Professional—, de Ponts i, més tard el de Sanauja, deixà constància de les inquietuds arreu existents i uns i altres —Artesa de Segre i Ponts— ja havien iniciat alguns contactes entorn el problema del

transport pels possibles alumnes de B.U.P. i de F.P. Immediatament es celebraren nombroses reunions exposant els plantejaments educatius entre comarques. Els objectius semblaren a tothom força positius; les gestions varen fer possible una reunió cimera a Artesa de Segre on els Alcaldes i consellers dels Ajuntaments caps de comarques, els directors d'ambdós centres d'ensenyament mitjà —Institut d'Agramunt i Formació Professional d'Artesa de Segre— presidents de les associacions de pares d'alumnes i els directors de tots els centres d'E.G.B. de les comarques —escoles nacionals i col·legis privats— després d'un ample diàleg acordaren crear una junta encarregada de gestionar, a nivell de Ministeri d'Educació i Ciència, el transport de Sanauja-Ponts-Artesa de Segre-Agramunt al servei dels alumnes de F.P. d'Artesa de Segre i de B.U.P. d'Agramunt. La gestió fou un ple èxit.

Una vegada garantitzat el transport, començaren les reunions informatives als pares d'aquells alumnes que enguany acaben vuitè d'E.G.B. Els pares foren convocats personalment pels directors dels respectius centres d'ensenyament primari. En aquestes assemblees —a Agramunt, a Artesa de Segre i a Ponts— l'esmentat Sr. Director de l'Institut d'Agramunt, la Sra. Rosa Secanell, directora del centre de Formació Professional d'Artesa de Segre i el Sr. Duró, coordinador provincial de Formació Professional, s'encarregaren d'informar de les alternatives educatives dels respectius nivells i també del funcionament i dels serveis d'ambdós centres d'ensenyament mitjà. A les de la informació directa entre pares i professors s'amplià la informació distribuint a tots els pares uns fulls explicatius i les corresponents papeletes de preinscripció. Cal destacar que els senyors Alcaldes d'Agramunt, Artesa de Segre i Ponts presidiren i encetaren totes les reunions i feren possible que les oficines dels respectius Ajuntaments restessin obertes, d'una manera permanent, per a informar i acceptar preinscripcions tant del centre d'Artesa de Segre com del centre d'Agramunt. També patrocinaren l'edició de 800 cartells distribuïts, ja, a totes les comunitats de les respectives comarques.

La iniciativa, en general, s'ha rebut molt bé; acabat el termini de preinscripció s'endegarà també la matrícula formal. Mentrestant, es parla d'altres iniciatives o suggeriments cara al jovent i adults, sempre en el terreny d'una culturalització formal o permanent.

No cal pas dir que SIO s'alegra moltíssim d'aquestes inquietuds i més quan és fruit d'iniciatives populars com aquesta. El recolzament de les pàgines i dels homes de SIO no hi faltaran. Endavant.

(0)

Torns de Vacances del Comerç de Teixits i Confeccions
per a l'estiu de 1977

De l'1 al 15 de Juliol:

Magatzems Bonet - Magatzems Cots

Del 17 al 31 de Juliol:

Confeccions Juany - Novetats Figuera

De l'1 al 15 d'Agost:

Magatzem "El Siglo" - Fed. Garrabou - Confeccions Fibal

Del 15 al 29 d'Agost:

Vda. J. Marquilles - Amadeo Sangra - Pañerías Sabadell

BAR JOVENTUT

li ofereix els seus serveis

TAPES VARIADES

SANDVITX

Begudes Refrescants i de Xocolata

Guimerà, 20

Telèfon 390854

AGRAMUNT

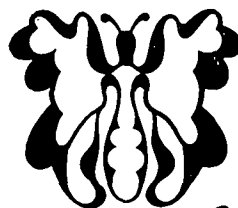
FIBAL

Sastreria i Confeccions per a Cavaller i Mens

Plaça del Pou, 14

Telèfon 39 07 36

AGRAMUNT

ACAPULCO

**BAR-RESTAURANT
DISCOTECA**

AVDA. DE LERIDA Nº 11 Monzón (HUESCA)
TEL 40 01 85

Direcció: RAMON INGLÉS (Crch)

li ofereix els serveis de
RESTAURANT - CAFETERIA
SALA DE FESTES - RESIDENCIA
BARRA AMERICANA
atesa per belles Senyoretas

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHIRT - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda

Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.

FERRERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Taillleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

Llenya i Carbó

F. Santamaria i Fills

Santa Esperança - Telèfon 390387

Saló

BELLESA I ESTETICA
PER A LA DONA

Riart

- MAQUILLATGES
- Depilació a la Cera
- MANICURA

Guimerà, 14

Agramunt

Reparació T. V.

SERVEI IMMEDIAT

Telèfon 390949